

Sankt Birgitta Kirkens historie - Maribo

For at give sjælesorg til polakkerne sendte den daværende katolske biskop i Danmark i 1894 p. Edvard Ortved til Maribo og allerede i 1895 opstod tanken om en missionsstation i Maribo. Selv om Nakskov var den største by på øerne valgte man Maribo som centrum for en ny menighed på Lolland-Falster og der blev opkøbt en grund i den østlige del af Maribo ved den nuværende Mariagade. Paster Ortved tog især i de stille perioder om vintrene til Polen og endda til Rusland for at samle penge ind til bygning af en kirke i Maribo. Allerede i 1897 havde p. Edvard Ortved samlet penge nok sammen og kirkebyggeriet gik i gang. Kirken blev den 15. august 1897 indviet med navnet Sct. Birgitta og Sct. Stanislaw. Den anerkendte arkitekt Glahn fra Nykøbing havde udformet kirken som en dansk landsbykirke, men indvendig var den præget af stilen fra det sydlige Polen med et loft af trækassetter. De blyindfattede vinduer i korets bagvæg viser den gode hyrde Jesus og ved hans sider Sct. Birgitta og den polske helgen Sct. Stanislaw.

I år 1900 havde p. Edvard Ortved fået samlet yderlige penge ind og den flotte store præstebolig blev bygget ved siden af kirken. I 1913 opstod de 3 katolske menigheder på Lolland-Falster med hver sin kirke, som vi kender dem i dag. Det var de hollandske Franciskaner præster der overtog præstegerningerne i de tre kirkesogne. I 1914 ankom Sct. Josef-søstrene til Maribo. Dette blev starten på den katolske skole i Maribo. Samtidig startede 1. verdenskrig som betød at de mange polske roearbejdere ikke kunne tage hjem efter roekampagnens afslutning om efteråret. De fik med en nudansk talemåde tålt ophold. Under krigen blev der indgået mange giftemål mellem polakkerne indbyrdes, men også mellem svenske arbejdere og polske piger. Også mange unge danskere mænd faldt for de polske piger. Mange af ca. 5000 polske roearbejdere fik efter krigen lov at blive på Lolland-Falster og de fyldte hver søndag de tre katolske kirker til bristepunktet. Som sognepræst trådte J. Klessens til i 1922 som sammen med sine hjælpepræster fik lært polsk. De havde meget travlt med de mange giftemål efterfølgende børnedåb og senere med forberedelse til første kommunion og firmelse. Mange af 1. generationens polakkerne fik deres sidste hvilested på kirkegården ved domkirken på den særlige afdeling for katolikker, men også mange af deres børn ligger der. De mindes fortsat hvert år på Alle Sjæles dag 2. november ved menighedens bøn ved gravene. J. Klassens fik i 1933 bygget en

forsamlingsal til venstre for kirken som fik navnet Sct. Birgitta Salen med scene, køkken og toilet. Under 2. verdenskrig fra 1939 -1945 fortsatte kirkens virke uændret som det meste af det danske samfund. Mange af polakkerne havde dog en usikker periode med dårlig kontakt til familierne i Polen. Ved krigens slutning kom der flere hundrede tusinde tyske flygtninge til Danmark heriblandt også polakker, hvoraf mange fik lov at blive også på Lolland-Falster.

Nu fulgte en tid med skiftende præster, som ikke var fra franciskanerordenen med Wilhelm Nølke som den de ældre menighedsmedlemmer stadig husker med glæde. W. Nølke trådte tilbage i 1966 det år man i Maribo fejrede 1000 året for kristendommens indførelse i Polen med en højtidelig gudstjeneste. Selv om lang den største del af menighedernes medlemmer fortsat var polakker var der enkelte danskere herunder Eva og Poul Bertouch-Lehn fra Lungholm. På deres gods blev der i perioden 1975 til 1985 afholdt de såkaldte Lungholmstævner med deltagelse af op til 500 katolikker. I 1975 opgav Søstrene at drive Sct. Birgitta Skolen og den overgik til en privat katolsk skole. Den polske pater Eugenius Legut blev sognepræst i 1980. Så var der igen 3 franciskaner præster på Lolland-Falster. I 1980erne ankom en stor gruppe polske solidaritet polakker til Danmark, hvoraf mange slog sig ned på Lolland-Falster især i Nykøbing. I 1985 blev der foretaget en understøbning af en del af kirken på grund af revner i sakristierne og buen mellem kirkens skib og kor og en efterfølgende indvendig maling af kirken fandt sted.

Efter E. Legut afgang i 1992 fulgte en periode hvor menigheden var under administration af bispekontoret med Pater Irinæus fra Nakskov og vores nuværende biskop Czelaw Kozon som præster. Fredag den 7. maj 1993 blev 100-året for de første polske roepigers ankomst fejret ved et arrangement der startede i Nykøbing og sluttede i Nakskov. I Maribo blev der afholdt en udendørs messe på skolens sportsplads bag kirken med ca. 1000 deltagere fra Polen og Danmark . De 100 år blev som de tidligere runde fødselsdage fejret med maner i august 1997.

Barbara og Erik Bohn-Jespersen